

Nærings- og Fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep

0032 OSLO

Adm.enhet: Tilsynsseksjonen
Saksbehandler: Britt Leikvoll
Telefon: 97118906
Vår referanse: 17/7215
Deres referanse:
Dato: 30.06.2017

Høring - diverse forslag til endringer i forbindelse med implementering av nytt system for kapasitetsjusteringer i havbruksnæringen

Det vises til høringsdokument mottatt fra Nærings- og fiskeridepartementet 19. mai 2017, med svarfrist 30. juni 2017. De foreslåtte endringene er i produksjonsområdeforskriften med et nytt annet ledd i § 7, samt en endring i samme forskrift § 12. Videre er det foreslått en endring i akvakulturdriftsforskriften § 48 b. I tillegg ber departementet om synspunkter på noen aktuelle tema. Vår tilbakemelding følger oppsettet i departementets høringsbrev.

Dokumentene har vært til uttalelse hos Fiskeridirektoratets regionkontor. Tre av regionkontorene har gitt tilbakemelding. Disse er innarbeidet i vårt svar.

Mulighet til å drive i to produksjonsområder.

Fiskeridirektoratet er enig i at alternativ 2 er den beste løsningen for å sikre at aktører som kun vil få tillatelser hjemmehørende i ett produksjonsområde, skal få anledning til å drive i et tilgrensende område. Forslaget til nytt annet ledd i § 7 innebærer at det tillates en begrenset flytting av tillatelser inn i et tilgrensende område, og på den måten har man sikret at miljøstatus i begge produksjonsområdene vil få betydning for aktøren, samtidig som fleksibiliteten sikres gjennom muligheten til å få innvilget felles biomassetak etter akvakulturdriftsforskriften § 48. Dette er også i pakt med intensjonen bak ordningen med inndeling av landet i produksjonsområder, og handlingsregelen.

Klarering av lokaliteter i et annet produksjonsområde enn der tillatelsen er hjemmehørende.

Når det gjelder spørsmålet om en lokalitet kan klareres for større biomasse enn den tillatelsesbiomassen som oppdretteren har, så er Fiskeridirektoratet enig med departementet

i at det ikke er forbud mot dette i regelverket. Det er likevel et faktum at de ulike fylkeskommuner praktiserer slike søknader ulikt. Etter Fiskeridirektoratets oppfatning er hensikten med felles biomassetak mellom to tilgrensende områder at oppdretterne kan velge hvor de vil produsere, og da må lokalitetene være store nok. Det avgjørende må være hvilket behov oppdretteren kan dokumentere at han har, jf laksetildelingsforskriften § 30 første ledd bokstav b nr 1.

Fleksibilitet for aktører som videreforedler en vesentlig andel fisk.

Departementet foreslår et tillegg til akvakulturdriftsforskriften § 48 b annet ledd for å sikre at to aktører som tidligere har hatt en fleksibilitet som tilsvarer hhv fire og fem produksjonsområder skal kunne beholde mesteparten av sin fleksibilitet inn i den nye ordningen. Fiskeridirektoratet er enig i at dersom Stortingets intensjon om at virksomheter som videreforedler skal beholde sin fleksibilitet, så er dette en nødvendig regel. Så lenge det kun er én aktør som pr i dag har fleksibilitet som tilsvarer fem produksjonsområder er vi også enig i at lokaliteten dette gjelder for den aktuelle aktøren bør kunne innlemmes i et av de andre biomassetakene til selskapet.

Fiskeridirektoratet mener siste setningen i forslaget til endring i akvakulturdriftsforskriften § 48 b annet ledd om at det kan stilles vilkår som begrenser mulighetene til å utvide slik et biomassetak, gir Fiskeridirektoratet en viktig og nødvendig hjemmel for å redusere mulighetene for ytterligere fluktusjon av biomasse enn hva bestemmelsen gir muligheter for. Selv om en økning av antall tillatelser innenfor et felles biomassetak etter denne bestemmelsen ville medført at videreforedlingsandelen også ville økt, så er det allerede en klar konkurransefordel for de selskapene som blir gitt denne muligheten, og da er det rimelig at konkurransefordelen ikke strekker seg ut over de fordelene som Stortinget har ment å gi selskapene.

Kapasitetsøkning for aktører som får unntak fra handlingsregelen

Fiskeridirektoratet ser klart behovet for presisering av produksjonsområdeforskriften § 12 første ledd bokstav a og bokstav b nr 2, og støtter forslaget til endring.

Når det gjelder forslag til tilføyelse i § 12 annet ledd så er vi enige i at det legges inn en «sikkerhetsmargin» slik at risikoen for at tellemetodikken for lus feilaktig diskvalifiserer oppdrettere fra å kunne motta tilbud om vekst, reduseres. Lavt lusenivå og hyppig telling innebærer en kvalifisert risiko for feile resultater. Departementets forslag ivaretar oppdretternes rettssikkerhet på en god måte.

Fiskeridirektoratet mener videre at det er et viktig grep å innføre regler som ser til at den veksten som tilbys er i samsvar med den faktiske produksjonen på lokaliteten, jf forslaget § 12 tredje og fjerde ledd. Så lenge kapasitetsjusteringene skal skje på tillatelsesnivå, mens det er situasjonen på lokalitetsnivå som skal avgjøre om det blir vekst eller ikke, så er det viktig at oppdretter ikke får større vekst enn det produksjonen på de enkelte lokalitetene som

oppfyller vilkårene, skulle tilsi. Forslaget til ny § 12 tredje avgrensner veksten ut fra hvor stor del av tillatelseskapasiteten som faktisk er brukt på de aktuelle lokalitetene, noe som medfører at legitimiteten til unntaksordningen baseres på reell produksjon og forhindrer at ordningen misbrukes. Fiskeridirektoratet støtter forslaget.

Forslaget til endring av § 12 fjerde ledd definerer hvordan utregningen av tilbudets størrelse skal beregnes, og burde for sammenhengens skyld vært en del av tredje ledd.

Konklusjon

Fiskeridirektoratet mener at forslagene til endringer i produksjonsområdeforskriften og akvakulturdriftsforskriften bidrar til at innføringen av produksjonsområder og tilhørende handlingsregel, blir tydeligere og mer forutsigbar for næringen og forvaltningen.

Med hilsen

Henrik Hareide
seksjonssjef

Britt Leikvoll
seniorrådgiver

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift

Mottakerliste:

Nærings- og Fiskeridepartementet Postboks 8090 Dep 0032 OSLO